

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 30 ianurie - 5 februarie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sfântul Maslu

marți, 1 februarie 2011, ora 17.00

Întâmpinarea Domnului

miercuri, 2 februarie 2011

ora 11.00 Sfânta Liturghie

ora 12.15 Sfințirea lumânărilor

Rugăciune

Alegăm cu toții la întâlnirea cu Tine, o, Cristoase, cu sinceritate și umilință, venerând misterul Tău; ne îndreptăm spre Tine plini de bucurie... Purtăm în mâini lumânări aprinse ca pe un simbol al strălucirii Tale divine.

Datorită Ție întreaga creație strălucește, mai mult, este revărsată lumina de secole, care împrăștie întunericul răului. Dar aceste lumânări aprinse, fie ca să însemneze pentru noi, înainte de toate simbolul purității sufletești, prin care să ne pregătim pentru întâlnirea cu Tine, o, Cristoase. Precum în ființa ei Mama Ta, Fecioara Maria, Te-a purtat pe brațele ei, pe Tine, adevărata Lumină, oferindu-Te celor care erau cufundați în întuneric, așa și noi, ținând în mâini această lumină vizibilă pentru toți, și luminați de strălucirea ei, alergăm la întâlnirea cu Tine, adevărata Lumină.

Lumina, care luminează pe tot omul ce vine în lume, a sosit... Venim cu toții la Tine, o, Cristoase, pentru a ne cuprinde cu strălucirea Ta și pentru a Te putea primi asemenea bătrânului Simion, o, veșnică Lumină vie. Împreună cu el ne bucurăm și cântăm imnul de mulțumită lui Dumnezeu, Părintele Luminii, care ne-a trimis nouă adevărata Lumină, pentru a ne putea mântui de întunericul păcatului și a ne înconjura cu strălucirea ei. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere, **Maria Buza** și **Ion Teodor Pogăceanu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Recunoștința în viață

Există foarte multe lucruri pentru care ar trebui să ne arătăm recunoștința în viață, și nici măcar nu ne dăm seama. Le considerăm pe toate atât de firești, încât uităm că nu ni se cuvin și reprezintă toate doar... un DAR.

Uităm să fim recunoscători pentru soțul, fratele, sora care ne dezvelește noaptea și trage plapuma de pe noi,

ceea ce înseamnă că nu este cu nimeni altcineva ci este lângă noi.

Uităm să fim recunoscători pentru copilul care nu își face ordine în cameră și se uită mai degrabă la televizor,

ceea ce înseamnă că se simte acasă și nu pe stradă.

Uităm să mulțumim pentru taxele și impozitele pe care trebuie să le plătim,

ceea ce înseamnă că avem un loc de muncă și un loc în societate.

Uităm să fim recunoscători pentru marea dezordine pe care trebuie să o înfruntăm după o petrecere,

ceea ce înseamnă că suntem înconjurați de prieteni.

Uităm să fim recunoscători pentru hainele care ne-au devenit în ultimul timp cam strâmte,

ceea ce înseamnă că avem mai mult decât suficient de mâncare.

Uităm să fim recunoscători pentru umbra care ne însoțește cât timp suntem la locul muncă,

ceea ce înseamnă că ne aflăm în lumina strălucitoare a soarelui.

Uităm adesea să fim recunoscători pentru covorașul pe care trebuie să-l dăm cu aspiratorul și pentru ferestrele pe care trebuie să le curățăm,

ceea ce înseamnă că avem un ACASĂ.

Uităm să fim recunoscători pentru multele greutăți despre care „bârfim” și criticăm adesea,

ceea ce înseamnă că avem totuși încă libertatea cuvântului.

Uităm să mulțumim pentru proasta iluminare din parcare în care a rămas scumpa noastră mașină,

ceea ce înseamnă că putem totuși încă umbla, și încă pe picioarele proprii, și că posedăm și mijloace de deplasare.

Uităm să mulțumim pentru mult prea marile facturi pentru încălzire

ceea ce înseamnă că ne este totuși foarte bine.

Uităm să mulțumim pentru doamna care, în spatele nostru, în biserică, cântă poate așa de fals,

ceea ce înseamnă că putem încă auzi, și încă foarte bine sau chiar și ceea ce, poate, nu ar trebui să auzim.

Uităm să fim recunoscători pentru muntele de haine ce trebuiesc spălate,

ceea ce înseamnă că avem mai mult decât suficiente haine cu care să ne îmbrăcăm.

Uităm să mulțumim pentru febra musculară de la sfârșitul unei zile de muncă,

ceea ce înseamnă că putem încă munci din greu.

Uităm să mulțumim pentru deșteptătorul pe care, când ne trezește din somn, mai bine l-am arunca pe geam,

ceea ce înseamnă că suntem încă în viață.

... și dacă mai ești ispitit să crezi că viața ta nu e frumoasă, că nu are un sens, atunci mai gândește-te!